El CUC, orgull dels nostres orígens - Mediterráneo - 25/10/2020

Tribuna

El CUC, orgull dels nostres orígens

Van ser moltes les dones i els homes que durant els vint-i-dos anys de la seua història van treballar per consolidar el CUC

EVA
Alcón*

Com és habitual, vull aprofitar aquest espai d'opinió per a valorar i reflexionar sobre alguns dels fets que succeeixen al si de la Universitat Jaume I. En aquesta ocasió em referiré a la commemoració del cinquanté aniversari del CUC.

És de justícia reconèixer la visió, l'esforç i la dedicació de totes les dones i homes que, fa ara cinquanta anys, van posar les arrels de la nostra Universitat amb la creació del Col·legi Universitari de Castelló (CUC). Va ser el fruit d'una aspiració col·lectiva, la de tota la societat de Castelló, que amb la creació d'aquest centre universitari va «canalitzar tota la voluntat de superació de la província», com encertadament va apuntar l'aleshores rector de la Universitat de València, **Juan José Barcia Goyanes**, durant la inauguració del seu primer curs, el 14 d'octubre de 1969.

La Universitat Jaume I, que enguany ha estat reconeguda com la novena millor universitat d'Espanya pel rànquing *Times Higher Education* (THE), mai hauria arribat a ser el centre de referència que és sense el bagatge col·lectiu del Col·legi Universitari de Castelló i de l'Escola de Formació del Professorat, que després es van integrar a la Universitat de Castelló amb la seua creació en 1991.

La importància del CUC en els inicis de la nostra Universitat ha quedat de manifest en molts treballs, entre els quals destaca el llibre *El CUC*, del periodista i president de la Societat d'Amics i Antics Alumnes de l'UJI (SAUJI), **José María Arquimbau**, qui, durant l'acte institucional de commemoració d'aquest aniversari va realitzar un documentat repàs de la història educativa de Castelló, des de les Aules de Gramàtica fins al Col·legi Universitari de Castelló.

Van ser moltes les dones i els homes que durant els vint-i-dos anys de la seua història van treballar per consolidar el Col·legi Universitari de Castelló com a germen de la nostra Universitat. Alguns ens van acompanyar en l'acte de celebració del cinquanta aniversari celebrat al Menador i altres van donar veu a l'esforç col·lectiu que representa el CUC. **Agustín Escardino, José Quereda** i **Salvador Cabedo** van intervenir en l'acte com a anteriors directors del CUC, i en representació d'altres que ja no es troben entre nosaltres, com **Julián San Valero, José Luis Aguirre, Teófilo Sanfeliu** i **Purificación Escribano**. Ells van donar veu a esforços imprescindibles i van sintetitzar la història del Col·legi Universitari de Castelló.

A més a més, **Joan Montañés**, *Xipell*, en representació de l'estudiantat d'aquell moment, i amb la seua rondalla *El CUC que volia ser pallona*, va il·lustrar perfectament com els somnis universitaris dels anys 70 del passat segle van permetre el naixement, dues dècades després, de la nostra Universitat, que aquest curs complirà 30 anys.

Per a retre homenatge a aquest passat, i a totes les persones que el van fer possible, l'acte va concloure amb la inauguració d'una exposició que ha estat comissariada amb exquisit gust i dedicació per l'arquitecte **José Pitart**, a qui vull agrair una vegada més tota la seua dedicació i estima per la nostra Universitat. I des d'ací us anime també a visitar aquesta exposició, ubicada al Menador, i que romandrà oberta fins al 5 de novembre, on es poden veure les principals fites del CUC a través d'un recorregut que recull imatges i textos històrics i també objectes significatius d'aquella època.

Ens toca a nosaltres continuar el viatge, en un moment on ha quedat demostrada la necessitat d'invertir en educació, investigació i innovació

Però, per damunt d'aquests noms propis, estan també totes les dones i homes de Castelló que es van sumar per a fer realitat el CUC. Tampoc ens podem oblidar del paper que van tindre les institucions com el Govern Civil, la Diputació, el Bisbat o l'Ajuntament i el Patronat, ni de tot el professorat, l'estudiantant i el personal d'administració i serveis. Tot un projecte col·lectiu que va suposar uns anys d'esforç i il·lusions compartides.

Tota aquesta tradició universitària i el seu record ens hauria de servir ara d'exemple per a cercar aqueix mateix camí d'unió i de lluita col·lectiva per a poder superar totes i tots plegats els reptes que tenim al davant.

En resum, la commemoració del mig segle del CUC representa tot allò que la suma d'esforços, institucionals i personals, pot aconseguir. També implica un viatge sentimental al passat. Com en tot viatge, hi va haver molts somnis i desitjos, però també entrebancs i dificultats que es van superar. Ara ens toca a nosaltres continuar el viatge, en un moment on ha quedat demostrada la imperiosa necessitat d'invertir en educació, investigació, transferència i innovació.

Com en tot viatge, arribar a bon port depèn de molts factors, però les persones, tant de dins com de fora de la comunitat universitària, són la clau per a continuar amb èxit la tradició universitària que va iniciar el CUC. Treball, compromís i esforç col·lectiu són el nostre millor homenatge per als qui un dia van començar a escriure la història dels estudis universitaris a Castelló. ≡

***Rectora de la UJI**